

Zamyslenia na týždeň po Svätej Trojici

Utorok 29. mája 2017

Piesne: ES č. 281, 496

Text: Sk 4, 23 – 31

„23Len čo ich prepustili, prišli k svojim a oznámili im, čo im povedali veľkňazi a starší. 24Keď to títo počuli, jednomyseľne zvolali k Bohu povzneseným hlasom: Pane, Ty si [Boh, ktorý] stvoril nebo a zem, more a všetko, čo je v nich. 25Ty si hovoril Duchom Svätým ústami svojho služobníka Dávida, nášho otca: Prečo sa búrili národy a ľudia zmýšľali daromné veci? 26Králi zemskí povstali a kniežatá sa spojili proti Pánovi a Pomazanému! 27Naozaj, proti Tvojmu svätému Služobníkovi, ktorého si pomazal, spojili sa v tomto meste Herodes a Pontský Pilát s pohanmi a s izraelským ľudom, 28aby vykonali, čo Tvoja ruka a Tvoja rada predurčila, aby sa stalo. 29A teraz, Pane, všimni si ich hrozby a svojim služobníkom pomáhaj smelo vyznávať Tvoje slovo, 30vystierajúc svoju ruku, aby sa uzdravovania, znamenia a zázraky diali menom Tvojho svätého Služobníka Ježiša. 31A keď sa takto modlili, zatriaslo sa miesto, kde boli zhromaždení, všetci boli naplnení Duchom Svätým a smelo hovorili slovo Božie.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Apoštoli Peter a Ján sa nachádzajú v nezávideniahodnej situácii. Po tom, ako ich prepustili z väzenia (boli uväznení kvôli tomu, že v Ježišovom mene uzdravili chromého), dostávajú od židovskej rady zákaz hovoriť i učiť v Jeho mene. Ale od Ježiša Krista pred vstúpením na nebesá prijali poslanie: Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy... učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal (Mt 28, 19 – 20). Čo teda robiť? Apoštoli idú k svojim a spoločne sa modlia. Všetci si uvedomujú, že ide o spoločnú zodpovednosť, a preto sú pri modlitbe vnútorne zjednotení, jednej mysle. Ich modlitba sa najprv začína oslavou Boha. Modlia sa slovami 2. žalmu. A práve tieto slová im dodávajú odvahu i nádej, že mocný Boh, Pán neba i zeme, pre nich nájde východisko. Keď sú posilnení slovom Božím, začínajú prosieť. Vo svojej modlitbe neprosia o to, aby sa zmenili okolnosti, ale prosia o silu a odvahu smelo vyznávať Božie slovo. Boh na túto ich prosbu odpovedá: boli naplnení Duchom Svätým a smelo hovorili slovo Božie. Aj my sme v Krste svätom prijali misijnú výzvu Pána Ježiša Krista. Ale namiesto toho, aby sme vždy a všade zvestovali slovo o ukrižovanom a vzkriesenom Pánovi, sme neraz naplnení strachom. Ľudia totiž neradi počujú o tom, že Ježiš Kristus je jediná cesta k Bohu. Východiskom z tohto položenia je jedine modlitba,

spoločná modlitba bratov a sestier v zbore. Nemáme však prosieť o to, aby Boh zmenil situáciu, ale aby naše srdcia naplnil odvahou a smelosťou. Posilňovať sa máme slovami Písma svätého, lebo ono je svedectvom o všemohúcom a vševládnom Bohu. Apoštol Pavel nás povzbudzuje: Keď Boh za nás, kto proti nám? (R 8, 31) Ak chceme byť skutočnými nasledovníkmi Ježiša Krista, nemôžeme nehovoriť o tom, čo sme videli a počuli. Amen.

Modlitba:

„Prečo sa búria národy a ľudia vymýšľajú daromnosti? Zoskupujú sa zemskí králi a kniežatá sa spolu radia proti Hospodinovi a proti Jeho Pomazanému: Spretŕhajme ich okovy a zhoďme zo seba ich putá! Ten, ktorý býva v nebesiach, sa smeje, Pán sa im vysmieva. Vtedy prehovorí k nim rozhnevaný a vo svojej prchkosti ich vydesí: Ja sám som ustanovil svojho kráľa na Sione, na svojom svätom vrchu! Vyrozprávam rozhodnutie Hospodinovo. Riekol mi: Ty si môj Syn; ja som Ťa dnes splodil. Žiadaj si odo mňa, a dám Ti národy ako dedičstvo a končiny zeme do vlastníctva. Roztlčieš ich železným prútom, rozbiješ ako hlinenú nádobu. Tak teraz, králi, zmúdrejte, dajte sa poučiť, sudcovia zeme! Slúžte Hospodinovi s bážňou a s chvením Mu bozkávajte nohy, aby sa nerozhneval a vy aby ste cestou nezahynuli; lebo náhle vzplanie Jeho hnev. Blahoslavení sú všetci, čo sa k Nemu utiekajú!“ (Ž 2) Amen.

Mgr. Mária Kováčová, námestná farárka v CZ ECAV Podolínec